

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperesnek a dr. Győrfi Attila ügyvéd által képviselt alperes ellen munkabér és egyéb anyagi juttatás iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.173/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.912/2008/3. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.912/2008/3. számú ítéletét abban a részében, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 48.000 (Negyvennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes 2002. augusztus 1-jétől szállító-kezelő munkakörben állt munkaviszonyban az alperessel. A munkaszerződése szerint napi 8 óra, heti 40 óra munkaidő mellett 60.000 forint személyi alapbérben részesült. A munkaviszonyt a felek 2007. január 10-én közös megegyezéssel megszüntették.

A felperes keresetében elmaradt munkabér és három évre visszamenőleg évi 26 nap szabadság megváltásának megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 2.M.173/2007/21. számú ítéletével kötelezte az alperest 808.716 forint és annak 2007. január 7-től járó kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság a szabadságmegváltás tekintetében az alperes elismerése alapján megállapította, hogy a szabadság kiadásáról írásbeli engedély nem készült a munkáltatónál, és a perben az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes részére a szabadságot kiadta. Ezért napi 4090 forint figyelembevételével három évre 319.020 forint szabadságmegváltásban marasztalta az

alperest. Az elsőfokú bíróság a perben csatolt szállítási napló és a meghallgatott tanúk vallomása alapján alaposnak találta a felperesnek a rendkívüli munkavégzés ellenértéke iránt előterjesztett kereseti kérelmét is, és e körben a perben kirendelt igazságügyi könyvszakértő véleménye alapján 489.695 forint és annak kamata megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.912/2008/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán arra utalt, hogy amennyiben a felperes a szállítási naplót nem írta alá egy adott napon, abból nem következik, hogy szabadságon volt, ha a jelenléti ív a hivatkozott napra munkavégzést tartalmaz. Alaptalannak tartotta az alperes fellebbezési érvelését abban a vonatkozásban is, hogy a túlmunka összegének megállapításakor a 2004., 2005. év tekintetében a minimálbért kellett volna figyelembe venni, mivel a felek a munkaszerződésben ennél magasabb összegben állapodtak meg.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása a szabadságmegváltás tekintetében ellentmondásos, mert amennyiben a jelenléti ív nem igazol semmit, úgy teljesen közömbös, hogy azon a felperes mely napon szerepel munkavégzőként, és mely napon távollévőként. A fellebbezésre utalva kifejtette, hogy az ott részletezett számítás szerint csak 27 nap ki nem adott szabadsága „áll fenn” a felperesnek, amelyet ő bizonyítékokkal is alátámasztott. A felperes a minimálbérnél magasabb összegű, a túlmunkadíj tizenketted részét is magában foglaló havi munkabérben részesült, ezért az elmaradt járandóságai számításánál csak a minimálbért lehetett volna figyelembe venni. Nem vitatta a szakértő által megállapított túlmunka mértékét, de számítása szerint annak ellentételezéseként a felperest a szakértő által megállapítottnál kisebb összeg illette volna meg. Álláspontja szerint az általuk számított és a szakértő által számított túlmunka különbözetébe a felperes 27 nap ki nem vett szabadsága kiegyenlítést nyert.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás önálló jogorvoslati jellegére tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben előadott jogi érvelés alapján vizsgálható, és nincs mód a korábbi beadványokra (pl. fellebbezésre) hivatkozás figyelembevételének [Pp. 270. § (1) bekezdés, BH 1995.99.].

Az Mt. 140/A. § (1) bekezdése szerint a munkáltató köteles nyilvántartani a munkavállalók

- a) rendes és rendkívüli munkaidejével, ügyeletével, készenlétével,
- b) szabadságának kiadásával,
- c) egyéb munkaidő-kedvezményével kapcsolatos adatokat.

Ebből következően a perben az alperesnek kellett hitelt érdemlően bizonyítania, hogy a jogszabálynak megfelelő mértékben a felperes részére a szabadságot kiadta, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott szállítási napló adataiból, pontosabban annak más általi aláírásából azonban nem lehetett következtetést levonni a felperes aznapi engedélyezett távollétére. A jogerős ítélet nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy az alperes által vezetett jelenléti ív semmit nem igazol, az alperesnek a felülvizsgálati kérelemben előadott ezen hivatkozása téves. Az eljárás bíróságok a jelenléti ívek és a szállítási napló adatainak egybevetése alapján a rendkívüli munkavégzés mértéke szempontjából tekintették irányadónak a szállítási naplóban szereplő munkakezdési és munka befejezési időpontokat, ezért a másodfokú bíróság a szabadság kivétele tekintetében megalapozottan hagyta figyelmen kívül a szállítási naplóban nem szereplő, de a jelenléti ív szerint munkával töltött napok szabadságként történő elismerését. Okszerűen értékelte e körben, hogy a nem vitatott adatok szerint a szárító idényjelleggel üzemelt, továbbá a szakértői vélemény megállapítása szerint a jelenléti ív a bérszámfejtéssel összhangban volt, tehát a munkabér fizetés is ez alapján történt. A szabadság kiadásával kapcsolatos nyilvántartás szabályos vezetése az alperes kötelezettsége volt, ennek hiányában - a jogalap tekintetében - megalapozottan állapították meg az eljárás bíróságok a munkáltató szabadságmegváltás megfizetésére vonatkozó kötelezettségét.

A felülvizsgálati kérelem - a rendkívüli munkavégzés mértékét nem vitatva - alaptalanul sérelmezte a túlmunkadíj és a szabadságmegváltás összegszerűségét is.

A Pp. 275. § (1) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a rendelkezésére álló periratok alapján dönt, a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye. Az eljárás bíróságok a felmerült bizonyítékokat összességükben értékelték és meggyőződésük szerint bírálták el, ennek indokát adták, ezért a felülvizsgálati eljárás során a jogerős ítélettel megállapított tényállás - eljárási jogszabálysértés hiányában - irányadó.

Az összegszerűséggel kapcsolatban az alperes perbeli előadása ellentmondásos, mivel egyrészt a felülvizsgálati kérelemben 12 hónapra elosztott túlmunkadíjat is magában foglaló havi munkabérre hivatkozott, másrészt a perbeli időszakra saját számítása szerinti összegben elismerte a túlmunkadíj iránti követelést.

A peres iratok szerint a felek nem állapodtak meg a rendkívüli munkavégzésért járó átalányban. Az alperes képviselője csupán állította, hogy a fix összegű havi munkabér a túlmunkavégzés ellenértékét is jelentette, de erről a felperessel való megállapodást az alperes sem állította (2.M.173/2007/19. számú jegyzőkönyv 2. oldal). A becsatolt elszámolások, iratok egyösszegű munkabért tartalmaznak, bérpótlék nem szerepel bennük. Helytálló ezért a rendkívüli munkavégzés és a szabadságmegváltás címén történt marasztalás a minimálbérnél magasabb, a perben becsatolt iratok alapulvételével számított összegben. Az előbbi alátámasztja az alperes képviselőjének a havi munkabérrel illetően a 2007. szeptember 18-i tárgyaláson tett nyilatkozata is („A felperes munkaszerződését be tudjuk csatolni. Fix munkabérrel volt megállapodva. 70.000 Ft volt, aztán 90.000 Ft, most 131.000 Ft-nál tartunk.” - 2.M.173/2007/8. számú jegyzőkönyv 8. oldal).

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet abban a részében, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, hatályában fenntartotta.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet ügyben még irányadó 3. § (3) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az alperes viseli.

Budapest, 2010. április 14.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő